

ROZHLASOVÁ REPORTÁŽ – SCÉNÁŘ – Marcela Denková

ZVUKOVÁ ÚVODNÍ ZNĚLKA

Vypravěč: Marcela Denková se narodila v roce 1938 na Slovensku, kam byl její tatínek jako státní zaměstnanec u drah převelen. V únoru 1939 si ale Slovensko založilo vlastní Slovenský štát a všichni Češi museli Slovensko opustit během 14 dnů. Rodina paní Denkové dostala přidělené jako místo pobytu Klatovy.

Pamětnice: 2:09-2:16 Takže já jsem vlastně rodák ze Slovenska, kde jsem pobývala tři měsíce svého života.

Vypravěč: Svoje dětství za protektorátu, až do roku 1944, kdy šla do první třídy popisuje jako pohodové, protože se přímo s hrůzami války nesetkala. Jako školačka, zažila také protifašistické nálety spojeneckých vojsk. V dubnu 1945, když jí bylo 7 let, zažila na vlastní oči i bombardování klatovského nádraží.

Pamětnice 1:03:52 – 1:04:58 To sme viděli ta letadla a viděli jsme jak začaly schazovat bomby

ZVUKY PADÁNÍ LETECKÉ PUMY, BOMBARDÉR

Pamětnice 1:04:01 – 1:04:24 A babička moje, to byl můj nejdražší člověk na světě, tak mě vzala za ruku a utíkali jsme směrem ke hřbitovu do těch polí, tam že to nedosáhne a dívali jsme se jak to klatovský nádraží lehá popelem.

Vypravěč. Koncem roku 1944, když Němci začali prohrávat, tak jejich škola musela být uvolněna pro raněné německé vojáky. Výuka probíhala v provizorních prostorách v domě vedle jezuitského kostela.

Pamětnice 1:03:01 – 1:03:15 Tak do týhle školy jsme chodili a chodili jsme na směny. A právě tam když zahoukalo, tak my sme běželi do krytu do katakomb, dolů. A tam odsud jsem vždycky utekla domů až pod Křesťanskej vršek.

Vypravěč: Během konce 2. světové války prožívala Marcela Denková také strach o svého tatínka, který pracoval jako strojvůdce a topič vlaku. V té době jezdily vlaky plné Němců, kteří se snažili dostat zpět do Německa. Nálety takzvaných hloubkařů, stíhacích pilotů v nízkých letových hladinách, často směřovali právě na parní lokomotivy, aby tím znemožňovali nacistům vlakovou dopravu. Železničáři proto fasovali těžké kožichy z beraní kůže.

Pamětnice 1:05:56 – 1:06:07 A tatínek měl na sobě tenhle kožich. A přišli hloubkaři a stříleli po nich a když přišel domů, tak nám ukazoval ten kožich, jak ho prostřelili, ten kožich, tadyhle díra.

1:06:19 – 1:06:25 Ale hromadu těchhle železničárů takhle zahynulo.

KRÁTKÝ ZVUKOVÝ PŘEDĚL

Vypravěč: Po válce pamětnice vystudovala v Kroměříži potravinářskou a chemickou školu. Po ukončení studia v roce 1958 nastoupila do Západočeské mlékárny Klatovy, kde pracovala jako technik vývoje nových výrobků 37 let.